

Środa, 20 lutego 2008 r.

- wcielenie do Traktatu specyficznych rozwiązań dla poszczególnych państw członkowskich, takich jak rozszerzenie uzgodnień „opt-in” dla dwóch państw członkowskich w zakresie współpracy policyjnej i prawa karnego, protokół ograniczający wpływ Karty na przepisy prawa krajowego dwóch państw członkowskich oraz dodatkowe miejsce w PE przyznane jednemu państwu członkowskiemu w wyniku odstępstwa od zasady degresywnej proporcjonalności;
- zmodyfikowanie brzmienia kilkunastu fragmentów Traktatu lub protokołów i deklaracji do niego załączonych, co wprowadziło nieuzasadnioną zmianę jego wydźwięku na negatywny, z którego emanuje nieufność wobec Unii i jej instytucji, i który wysłał nieodpowiedni sygnał opinii publicznej;

Wnioski

7. popiera Traktat i podkreśla potrzebę doprowadzenia do jego ratyfikacji przez wszystkie państwa członkowskie Unii w odpowiednim czasie, tak aby wszedł on w życie w dniu 1 stycznia 2009 r.;
8. wierzy, że Traktat z Lizbony dostarczy stabilnych ram, które umożliwią dalszy rozwój Unii w przyszłości;
9. jest świadomy, że traktat reformujący jest bez wątpienia mniej przejrzysty i zrozumiały niż skodyfikowany traktat oraz domaga się natychmiastowej publikacji skonsolidowanych traktatów w formie zmiennej Traktatem z Lizbony, które dostarczą obywatelom jaśniejszego tekstu podstawowego aktu Unii;
10. ponawia swój apel, by dołożono wszelkich starań — zarówno ze strony instytucji UE, jak i krajowych organów zgodnie z zasadą rzetelnej współpracy — by w jasny i obiektywny sposób poinformować europejskich obywateli o treści Traktatu;
11. zobowiązuje komisję przedmiotowo właściwą do przygotowania koniecznych zmian do swego Regulaminu oraz do oceniania potrzeby podejmowania dalszych środków wykonawczych;

*
* *

12. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji oraz sprawozdania Komisji Spraw Konstytucyjnych, parlamentom krajowym państw członkowskich, Radzie, Komisji oraz byłym członkom Konwentu w sprawie Przyszłości Europy, oraz do zapewnienia tego, że służby Parlamentu, w tym jego biura informacyjne, będą udzielać obszernych informacji o stanowisku Parlamentu w sprawie Traktatu.

Strategia lizbońska

P6_TA(2008)0057

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wkładu w debatę dotyczącą strategii lizbońskiej na wiosennym szczycie Rady Europejskiej w 2008 r.

(2009/C 184 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając pakiet strategiczny Komisji dotyczący strategii lizbońskiej, obejmujący komunikat Komisji dla— Raport strategiczny w sprawie odnowionej strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu i zatrudnienia: rozpoczęcie nowego cyklu (2008-2010), zawarty w komunikacie na wiosenną Radę Europejską (COM(2007)0803) oraz komunikat Komisji w sprawie wniosku dotyczącego wspólnotowego programu lizbońskiego na lata 2008-2010 (COM(2007)0804),
- uwzględniając komunikat Komisji: „Interes Europy: sukces w dobie globalizacji” (COM(2007)0581),

Środa, 20 lutego 2008 r.

- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie realizacji strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu i zatrudnienia przez państwa członkowskie i regiony za pośrednictwem polityki spójności UE w latach 2007-2013 (COM(2007)0798),
 - uwzględniając 27 krajowych programów reform lizbońskich na lata 2005-2008, przedstawionych przez państwa członkowskie,
 - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z 23 i 24 marca 2000 r., 23 i 24 marca 2001 r., 22 i 23 marca 2005 r., 23 i 24 marca 2006 r. oraz 8 i 9 marca 2007 r., jak również wyniki dyskusji z nieformalnego posiedzenia Rady Europejskiej z dnia 27 października 2005 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie europejskiego interesu: osiągnięcie sukcesu w dobie globalizacji ⁽¹⁾,
 - uwzględniając 4 wspólne posiedzenie parlamentarne, które odbyło się w Brukseli w dniach 11-12 lutego 2008 r.,
 - uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Komisja obiecała w pełni uwzględnić opinie Parlamentu wyrażone w rezolucjach w sprawie strategii lizbońskiej, w szczególności rezolucję w sprawie globalizacji przyjętą w dniu 15 listopada 2007 r.,
- B. mając na uwadze, że w swoich poprzednich rezolucjach Parlament wyraził silne poparcie dla strategii lizbońskiej oraz ze szczególnym zadowoleniem przyjął zmienione podejście skoncentrowane na strategii na rzecz wzrostu i zatrudnienia,
- C. mając na uwadze, że istnieje silna zależność między wzrostem gospodarczym, zatrudnieniem, walką z ubóstwem oraz integracją społeczną,
- D. mając na uwadze, że Unia Europejska oraz państwa członkowskie są współodpowiedzialne za podjęcie działań w związku z wyzwaniem, możliwościami i niepewnością obywateli w odniesieniu do globalizacji; mając na uwadze, że Unia Europejska jako podmiot działający globalnie musi podjąć spoczywającą na niej odpowiedzialność polityczną i przyczynić się do osiągnięcia i kształtowania trwałego rozwoju na świecie w dobie globalizacji, aby ludzie na całym świecie mogli wykorzystać możliwości stwarzane przez globalizację,
- E. mając na uwadze, że rynek wewnętrzny stanowi ważne i skuteczne narzędzie budowania dynamicznej i konkurencyjnej gospodarki opartej na wiedzy oraz umacniania konkurencyjnej pozycji Europy na światowym rynku w celu poprawy jakości życia swoich obywateli,
- F. mając na uwadze, że zgodnie z mandatem grupy koordynacyjnej Parlamentu ds. strategii lizbońskiej i w poszanowaniu kompetencji innych komisji Parlamentu, w rezolucji tej nie zostaną omówione szczegóły bieżącej legislacji, ani procesu konsultacji,

Uwagi ogólne

1. ponownie podkreśla znaczenie energicznego wdrożenia strategii lizbońskiej, kładąc nacisk na współzależność postępów gospodarczych, społecznych i środowiskowych w tworzeniu dynamicznej i innowacyjnej zrównoważonej gospodarki;
2. jest przekonany, że rozwój gospodarczy oraz przyszły dobrobyt w Europie zależą od możliwości stworzenia lepszych warunków zrównoważonego wzrostu i tworzenia nowych miejsc pracy oraz od działań podjętych w odpowiedzi na szanse i wyzwania wynikające z globalizacji, zmian demograficznych i globalnych zagrożeń dla środowiska naturalnego; uważa, że wspólnym narzędziem Unii Europejskiej jest zmieniona strategia lizbońska i zintegrowane wytyczne;
3. uważa, że w celu zapewnienia sukcesu odnowionej strategii lizbońskiej należy zwiększyć wzrost gospodarczy Europy i przewyciężyć niedostateczny popyt na rynku wewnętrznym, który należy osiągnąć przez zwiększenie dochodów w efekcie wzrostu wydajności i zatrudnienia;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0533.

Środa, 20 lutego 2008 r.

4. przyznaje, że w nadchodzącym okresie przed Unią Europejską stoi wiele wyzwań, takich jak: liczba ludności, która ok. 2020 r. zacznie się zmniejszać, zwiększona presja gospodarcza ze strony konkurencji światowej, wyższe ceny energii, zmiany klimatyczne oraz brak równowagi społecznej; jest zdania, że Europa musi odpowiedzieć na te wyzwania stosując właściwy zestaw instrumentów politycznych;
5. zauważa, że strategia lizbońska rozwija się pomyślnie; zauważa jednak również, że nadal występują niedociągnięcia w jego wdrażaniu oraz że jest fakt, że europejski proces rozwoju w kierunku wyższego wzrostu, tworzenia miejsc pracy, odpowiedniego zabezpieczenia socjalnego i właściwej ochrony środowiska naturalnego jest ciągle narażony na kryzysy;
6. zauważa, że jako jeden z większych eksporterów i importerów towarów na skalę światową, jako największy eksporter usług i jako drugi co do wielkości odbiorca i drugie źródło bezpośrednich inwestycji zagranicznych Unia Europejska jest jednym z głównych beneficjentów otwartej gospodarki światowej; uważa, że w związku z tym na Unii Europejskiej spoczywa duża odpowiedzialność za rozwiązywanie światowych problemów;
7. z zadowoleniem przyjmuje globalny wymiar procesu lizbońskiego i stwierdza, że strategia lizbońska stanowi odpowiedź Europy na szanse i zagrożenia globalizacji; w związku z tym szczególnie podkreśla znaczenie współpracy transatlantyckiej, jak również poprawy współpracy z innymi ważnymi partnerami takimi jak Chiny, Indie, Brazylia oraz z innymi obszarami gospodarczymi na świecie;
8. apeluje o uzgodnione zasady i praktyki w handlu światowym, które uwzględniają milenijne cele rozwoju oraz odpowiedzialność za przeprowadzenie działań na rzecz zwalczania zmian klimatu i promocji zdrowia; zasadniczo wzywa do zastosowania środków mających na celu zwalczanie protekcyjnizmu zarówno w obrębie Unii Europejskiej, jak i poza nią; wzywa do współpracy i uczciwego podejścia podczas prowadzenia dłuhańskiej rundy negocjacji;
9. podkreśla niezaprzeczną wartość konsekwentnej polityki stabilności i wzrostu oraz znaczenie stabilności makroekonomicznej jako źródła zaufania, które stanowi podstawę do osiągnięcia celów strategii lizbońskiej; zaznacza, że w interesie stabilności makroekonomicznej wzrostowi wydajności musi towarzyszyć bardziej sprawiedliwy podział dóbr oraz wzmocnienie spójności społecznej; zwraca w związku z powyższym uwagę na wezwanie do zwiększenia dochodów w celu dorównania śródkresowemu wzrostowi wydajności;
10. podobnie jak Komisja, podkreśla wysoką współzależność gospodarczą państw członkowskich oraz że motywacja do przeprowadzenia wspólnego programu reform zaznacza się mocniej w strefie euro;
11. zwraca uwagę, że celem nadrzędnym jest zabezpieczenie stabilności rynków finansowych oraz zauważa, że ostatnie załamanie rynku kredytów hipotecznych pokazuje, iż Unia Europejska musi opracować środki nadzoru służące zwiększeniu przejrzystości i stabilności rynków finansowych oraz lepszej ochronie klientów; wymaga przeprowadzenia oceny bieżących systemów i narzędzi nadzoru ostrożnościowego w Europie i nalega na prowadzenie ścisłych konsultacji z Parlamentem prowadzących do opracowywania jasnych zaleceń dotyczących sposobów poprawienia stabilności systemu finansów oraz zdolności do zapewnienia długoterminowego bezpieczeństwa finansów dla przedsiębiorców europejskich;
12. zwraca uwagę, że zasada pomocniczości odgrywa ważną rolę w umożliwieniu państwom członkowskim dostosowania uzgodnionych wspólnie strategii politycznych dotyczących zarówno bezpieczeństwa, jak i elastyczności, do konkretnych praktyk i tradycji krajowych rynków pracy;
13. przypomina, że polityka spójności stanowi podstawową zasadę traktatów oraz narzędzie służące osiągnięciu celów strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu i zatrudnienia, a na innowacje i cele lizbońskie przeznaczane jest do 75 % środków w ramach polityki spójności; uważa, że możliwość wywierania nacisku za pomocą polityki spójności, a szczególnie funduszy strukturalnych i spójności, należy wykorzystać do wdrożenia strategii lizbońskiej na szczeblu regionalnym oraz że należy uważnie monitorować wyniki tego procesu na poziomie regionalnym i lokalnym; uważa, że obecny korzystny rozwój gospodarczy powinien być bodźcem do dalszych reform; podkreśla potrzebę przeanalizowania skutków wdrożenia strategii lizbońskiej na szczeblu regionalnym, przy czym rok 2008 jest pierwszym rokiem, w którym można dokonać oceny wstępnych wyników rozdysponowania środków w ramach polityki spójności (z ang. earmarking exercise);

Środa, 20 lutego 2008 r.

14. uważa, że badania naukowo-techniczne stanowią jeden z kluczowych elementów strategii lizbońskiej; zgadza się co do ogromnego znaczenia pobudzenia badań i rozwoju oraz co do faktu, że państwa członkowskie powinny podjąć dodatkowe działania w celu osiągnięcia swoich celów inwestycyjnych w zakresie badań i rozwoju do 2010 r., określając sposoby osiągnięcia krajowych celów inwestycyjnych w zakresie badań i rozwoju wyznaczonych na 2010 r. oraz zaznaczając, jak strategie w dziedzinie badań i rozwoju przyczynią się do stworzenia europejskiego obszaru badawczego; podkreśla, że niezbędne przejście do energooszczędnej gospodarki o niskim wykorzystaniu związków węgla opartej także na odnawialnych źródłach energii poprzez rozwijanie i wdrażanie nowych technologii otworzy przed Unią Europejską szereg możliwości; zwraca uwagę na ogromne możliwości, jakie stwarza gospodarce europejskiej rozwój i rozprzestrzenianie się nowych technologii i usług, które pomogą w „dekarbonizacji” gospodarki światowej; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji w sprawie wprowadzenia ram tzw. „piątej wolności” — swobodnego przepływu wiedzy, który dopełnia pozostałe cztery wolności: swobodnego przepływu towarów, usług, ludzi i kapitału — oraz w sprawie połączenia zasobów UE i państw członkowskich w dziedzinie badań i rozwoju w celu zapewnienia ich skuteczniejszego wykorzystania;

15. z zadowoleniem przyjmuje ostatnie inicjatywy i inwestycje w zakresie polityki przemysłowej i badawczej; w tym kontekście przyjmuje z zadowoleniem ustanowienie Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii oraz niedawne inwestycje na rzecz programu Galileo, uznając je za skuteczny środek służący powiązaniu potrzeb w zakresie innowacji technologicznych z programem badawczym przemysłu; z zadowoleniem przyjmuje programy Europejskiego Globalnego Systemu Nawigacji Satelitarnej (Galileo i Europejski System Wspomagania Satelitarne) jako kluczowe projekty UE; podkreśla wartość gospodarczą i publiczną tych programów oraz korzyści płynące z dostarczanych przez nie nowych usług i rynków;

16. uważa, że aby zapewnić wiodącą pozycję Europy w dziedzinie gospodarki i techniki niezbędne są sieci doskonałości; uważa, że państwa członkowskie i regiony powinny wspierać rozwój klastrów doskonałości oraz środki pobudzające konkurencję i współpracę między nimi w celu dalszego propagowania kultury innowacji; uważa, że Komisja, państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne powinny podjąć dalsze kroki w celu aktywnego wspierania ściślejszej współpracy między organami publicznymi, ośrodkami badawczymi, uniwersytetami i przemysłem;

17. podkreśla znaczenie pomyślnego dokonania przejścia do epoki cyfrowej przedsiębiorstw, obywateli i władz Europy i rzeczywistego zbudowania opartego na wiedzy społeczeństwa i gospodarki, do czego wzywa strategia lizbońska, nawołuje do dalszego rozwoju nauki i technologii w codziennym życiu obywateli oraz promowania dostępnego dla wszystkich społeczeństwa opartego na wiedzy;

18. wzywa rządy państw członkowskich oraz ich administrację regionalną, aby jako najwięksi pracodawcy, nabywcy oraz usługodawcy na rynku wewnętrznym pobudzały innowacje poprzez tworzenie rynków pilotażowych dla innowacyjnych produktów i usług;

19. zwraca uwagę, że małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) odgrywają kluczową rolę w tworzeniu nowych miejsc pracy i wykorzystywaniu nowych badań; zdecydowanie popiera proponowane przez Komisję prawo o drobnej przedsiębiorczości jako narzędzie służące tworzeniu szans dla MŚP i zachęcaniu do kierowania się zasadą „najpierw myśl w małej skali” („think small first”) oraz określeniu zintegrowanego podejścia politycznego w celu uwolnienia potencjału wzrostu na każdym etapie działalności MŚP;

20. uwypukla możliwość wsparcia MŚP poprzez zmniejszenie ich obciążenia przepisami, poprawę ich dostępu do zamówień publicznych oraz opracowanie bardziej przyjaznego mechanizmu finansowania i wykorzystywania innowacji;

21. przyznaje, że w Unii Europejskiej innowacyjne technologie muszą szybciej owocować nowymi produktami i usługami; popiera w związku z tym wniosek Komisji dotyczący „trójkąta wiedzy”, obejmującego badania, edukację i innowacje; oczekuje skuteczniejszego inwestowania w nowe umiejętności, uczenie się przez całe życie oraz nowoczesne systemy edukacyjne/szkoleniowe;

22. wyraża zadowolenie z faktu, że Komisja zobowiązała się do zmniejszenia obciążenia regulacyjnego, ma na celu lepsze stanowienie prawa i zachęca państwa członkowskie do przyjmowania równoważnych środków bez stwarzania zagrożenia dla praw uczestnictwa i ochrony konsumenta; oczekuje, że Rada i Komisja spełnią swoje zobowiązania określone w porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽¹⁾; z głębokim zaniepokojeniem zauważa, że w ostatnim okresie Komisja przedstawiła szereg istotnych wniosków legislacyjnych bez uprzedniej oceny skutków czy właściwej oceny skutków wcześniejszego prawodawstwa w tym samym obszarze;

(1) Dz.U. C 321 z 31.12.2003, str. 1.

Środa, 20 lutego 2008 r.

23. w tym kontekście podkreśla potrzebę nowego, kompleksowego podejścia w zakresie polityki zewnętrznej i handlowej, koncentrującego się na konwergencji reguł, standardów i współpracy regulacyjnej obowiązujących na całym świecie; podkreśla, że Europa musi maksymalizować swój potencjał, stanowiąc platformę umożliwiającą przedsiębiorstwom wchodzenie na rynki światowe oraz atrakcyjną lokalizację dla inwestorów; domaga się ponadto, by wszystkie dwustronne lub regionalne porozumienia handlowe UE będące w trakcie negocjacji zawierały możliwe do wyegzekwowania przepisy dotyczące wdrażania podstawowych norm pracy i innych aspektów godnej pracy, a także wielostronnych standardów środowiskowych;

24. podkreśla raz jeszcze swój pogląd, że dla stworzenia reagującego na zmiany społeczeństwa zasadnicze znaczenie będzie miało podejmowanie decyzji gospodarczych przy zaangażowaniu szerszych kręgów; przypomina konkluzje z wiosennego posiedzenia Rady Europejskiej w 2005 r., w których podkreślono, że wysoki poziom ochrony społecznej jest kluczowy dla strategii lizbońskiej; potwierdza, że niedopuszczalne jest, aby ludzie żyli poniżej granicy ubóstwa i znajdowali się w sytuacji wykluczenia społecznego; ponownie zaznacza, że wszyscy europejscy obywatele powinni mieć dostęp do godziwej pracy i życia, również po przejściu na emeryturę; wyraża poparcie dla dalszych działań służących wzmocnieniu strategii politycznych na rzecz walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym, aby przyjąć kompleksowe podejście do odnowienia decydujących zobowiązań dotyczących likwidacji ubóstwa do roku 2010 oraz umożliwienia wszystkim obywatelom europejskim uzyskania dostępu do praw podstawowych; podkreśla prawnie wiążący charakter włączenia Europejskiej Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej do traktatu z Lizbony; zwraca się o przyjęcie ambitnego programu społecznego, mającego konkretny wpływ na wyniki realizacji strategii lizbońskiej, przed wiosennym posiedzeniem Rady Europejskiej w 2008 r.;

25. ponieważ spójność społeczna i terytorialna to jeden z podstawowych elementów rynku wewnętrznego, przypomina o znaczeniu zwiększania zaufania obywateli poprzez wspieranie celów społecznych i środowiskowych wspólnych dla wszystkich państw członkowskich, takich jak wysoka jakość miejsc pracy, równość szans, ochrona zdrowia i środowiska naturalnego, przy poszanowaniu europejskiej różnorodności kulturowej; zwraca się do Komisji o zapewnienie ochronnej roli Europy w tych dziedzinach i o unikanie konkurencji między państwami członkowskimi w zakresie przepisów prawnych;

26. uważa, że konieczna jest dalsza integracja sektora transportu ze strategią lizbońską; nalega, aby w ramach nowych zintegrowanych wytycznych dotyczących strategii politycznych priorytetowo potraktować zrównoważony transport, logistykę oraz rozwój sieci transeuropejskich, a także wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania, że na nadchodzącym wiosennym szczycie Rady Europejskiej w 2008 r. przedstawione zostaną plany krajowe uwzględniające te priorytety;

Rynek wewnętrzny i strategiczne reakcje na globalizację

27. podkreśla, że sprawnie funkcjonujący rynek wewnętrzny wysoko wykwalifikowana siła robocza, zrównoważona społeczna gospodarka oraz stabilność demokratyczna stanowią największe zalety konkurencyjne Europy; zauważa, że inwestorom z krajów trzecich rynek wewnętrzny oferuje takie zalety, jak równe szanse i swoboda przepływu, ale że wejście na rynek wewnętrzny powinno wiązać się z podobną otwartością ze strony krajów trzecich o gospodarce rozwiniętej i wschodzącej wobec inwestorów z UE; zauważa ponadto, że powinny zostać stworzone najlepsze warunki ramowe dla przedsiębiorstw europejskich, obejmujące lepsze uregulowania prawne, dobre rządy, zdrową i uczciwą konkurencję, dobrze działające rynki kapitałowe wysokiego ryzyka oraz komercjalizację wyników badań naukowych i innowacji;

28. nakłania państwa członkowskie, aby umieściły konkurencyjność Unii Europejskiej w centrum swoich decyzji politycznych oraz aby uczyniły kwestią priorytetową sfinalizowanie rynku wewnętrznego, zwłaszcza poprzez terminowe i właściwe wdrażanie dyrektyw w sprawie rynku wewnętrznego oraz usunięcie nieuzasadnionych barier blokujących rynki krajowe; przypomina jednakże, że ustanowienie jednolitego rynku opierało się na konkurencji, współpracy i solidarności, które pozostają głównymi warunkami wstępnymi dalszego rozwijania rynku wewnętrznego w XXI wieku; podkreśla, że rynek wewnętrzny musi zostać rozwinięty poprzez stosowanie uczciwych zasad konkurencji, skutecznego systemu podatkowego i systemu opieki społecznej oraz dzięki wysokiemu poziomowi ochrony konsumentów;

29. podkreśla konieczność sfinalizowania rynku wewnętrznego i przeprowadzenia niezbędnych reform; wzywa państwa członkowskie do przyjęcia pozostałych środków koniecznych do stworzenia wewnętrznego rynku usług, w tym usług finansowych, a także do zapewnienia, aby krajowe organy regulacyjne wspierały nowych dostawców i nowe produkty, gwarantując równe warunki i odpowiednią przejrzystość oraz bezpieczeństwo prawne interesów indywidualnych inwestorów; jest zdania, że nowe inicjatywy polityczne mające zakończyć tworzenie rynku wewnętrznego powinny w większym stopniu kierować się analizą ich wpływu na rynki, sektory gospodarcze i środowisko naturalne, jak również na sferę społeczną;

Środa, 20 lutego 2008 r.

30. podkreśla potrzebę odpowiedniego poziomu ochrony praw własności intelektualnej i popiera inicjatywę na rzecz przystępnego cenowo, bezpiecznego i skutecznego systemu patentowego, który motywowałby do inwestycji i wysiłków badawczych, a także zwiększyłby zdolności innowacyjne, zwłaszcza MŚP; wzywa wszystkie trzy instytucje do współpracy na rzecz porozumienia politycznego w sprawie rzeczywistego ulepszenia systemu patentowego, który pozwalałby obywatelom korzystać z nowych produktów i usług po przystępnych cenach;
31. zauważa, że instrumenty rynkowe obejmują szeroki wachlarz mechanizmów politycznych, które w coraz większym stopniu wykorzystywane są do osiągnięcia celów w zakresie ochrony środowiska; wyraża pogląd, że instrumenty rynkowe takie jak podatki, opłaty i handel emisjami mogą promować skuteczne wykorzystanie zasobów naturalnych i mogą przyczynić się, w tym kontekście, do osiągnięcia celów strategii lizbońskiej;
32. ponownie wyraża pogląd dotyczący korzyści wynikających z przeniesienia obciążeń podatkowych z pracy na degradację środowiska i uważa, że jest to skuteczny sposób podejścia do problemów związanych zarówno ze środowiskiem, jak i z zatrudnieniem; jest również zdania, że należy zmniejszyć obciążenia związane z zatrudnieniem, aby stworzyć więcej miejsc pracy i zwalczać nielegalną działalność gospodarczą;
33. zwraca uwagę, że takie cele jak bezpieczeństwo dostaw energii, zapewnienie obywatelom Europy trwałej mobilności oraz energii po przystępnych cenach oraz utrzymanie sprawiedliwych cen można osiągnąć za pomocą tej samej strategii, co w przypadku ambitnej ochrony klimatu;
34. w związku z tym wzywa Komisję do spójnego i szybkiego wprowadzenia w życie decyzji podjętych na wiosennym posiedzeniu Rady Europejskiej w 2007 r. i sprawienia, aby energia pochodząca ze źródeł odnawialnych oraz wydajność energetyczna były rzeczywistymi priorytetami wspólnej polityki energetycznej;
35. zaznacza, że najważniejszym zadaniem Unii Europejskiej i innych krajów uprzemysłowionych jest przestawienie gospodarki na gospodarkę energooszczędną opartą na odnawialnych źródłach energii oraz że skutecznym podejściem w tym przypadku jest wprowadzenie w życie już dostępnych technologii, do czego potrzebne jest jednak podjęcie śmiałych kroków politycznych, w tym zachęt oraz uzgodnionych wielostronnie sankcji mających zastosowanie wobec krajów, które nie są przygotowane do przyjęcia przypadających na nie obciążeń; podkreśla, że niezbędne przejście do zrównoważonej gospodarki o niskim wykorzystaniu energii i związków węgla poprzez rozwijanie i wdrażanie nowych technologii otworzy przed Unią Europejską szereg możliwości;
36. podkreśla znaczenie polityki transportowej dla przeciwdziałania zmianom klimatycznym oraz działań dotyczących szerszego zakresu problemów związanych z ochroną środowiska, popiera politykę, która ograniczy zbędny transport za pomocą zróżnicowanych środków, a także apeluje o przeprowadzanie odpowiedniej strategicznej oceny wpływu na środowisko wobec transeuropejskich sieci transportowych;
37. wzywa państwa członkowskie do szybkiego rozszerzenia wzajemnie połączonych i interoperacyjnych transeuropejskich sieci transportowych, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb nowych państw członkowskich, w ramach skutecznej, zrównoważonej i przyjaznej dla środowiska polityki transportowej; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zastosowania właściwych instrumentów politycznych w celu pełnego wykorzystania potencjału ekologicznych, inteligentnych systemów transportu oraz innowacji technicznych;
38. zauważa, że dlatego właśnie kluczową kwestią jest zapewnienie, że popyt na usługi logistyczne w przyszłości będzie wiązał się z mniej szkodliwym oddziaływaniem na środowisko i ograniczeniem emisji gazów cieplarnianych; uważa, że zrównoważony transport zależy od zdolności decydentów na poziomie europejskim, krajowym i regionalnym do dawania skutecznych bodźców, aby osoby korzystające z usług transportowych, przewoźnicy oraz producenci pojazdów nie ustawiali w wysiłkach na rzecz stworzenia bardziej przyjaznego dla środowiska rynku usług logistycznych;

Rynek pracy i inwestowanie w ludzi

39. przyznaje, że strategia UE na rzecz wzrostu i zatrudnienia przynosi korzyści, podkreśla jednak jednocześnie, że nie wszyscy obywatele UE są ich beneficjentami; podkreśla, że aby stawić czoła globalizacji oraz wyzwaniom demograficznym należy bezwzględnie zapewnić ludziom niezbędne umiejętności i możliwości, tak aby przyciągnąć więcej osób na rynek pracy i sprawić, by praca stanowiła opcję dla każdego, w szczególności poprzez środki ukierunkowane na ludzi, którzy są najdalej od rynku pracy;

Środa, 20 lutego 2008 r.

40. podkreśla, że aby zagwarantować swobodny przepływ i mobilność na rynku pracy Rada musi niezwłocznie przyjąć dyrektywy dotyczące organizacji czasu pracy, warunków pracy pracowników czasowych i przenoszenia praw emerytalnych oraz zmienić dyrektywę Rady 94/45/WE z dnia 22 września 1994 r. w sprawie ustanowienia Europejskiej Rady Zakładowej⁽¹⁾; podkreśla, że zniesienie przeszkód dla mobilności na europejskim rynku pracy umożliwi zwiększoną ochronę europejskiej siły roboczej; zauważa, że Unia Europejska musi podjąć wysiłek, by wytłumaczyć obywatelom korzyści płynące z podejścia łączącego w sposób skuteczny rozszerzenie, integrację, solidarność i mobilność pracowników;

41. ponownie stwierdza, że Europa nie może sobie pozwolić na obecne, wysokie wskaźniki bezrobocia; zwraca uwagę, że gwałtowne zmiany zachodzące na świecie nie pozostaną bez wpływu na europejski model społeczny; jest zdania, że aby stawić czoła wyzwaniom demograficznym i zabezpieczyć równowagę finansów publicznych, Europa musi przeprowadzić reformy rynków pracy i systemów opieki społecznej w celu wzmocnienia zachęt do pracy i zapewnienia ludziom możliwości i umiejętności radzenia sobie ze zmianami oraz ułatwienia im powrotu do pracy zarobkowej; zwraca uwagę, że aby utrzymać swoją konkurencyjność na arenie światowej, Unia Europejska musi podjąć szereg reform; uważa, że wraz z intensyfikacją dialogu społecznego podnosić się będzie poziom zaufania między przedsiębiorstwami a pracownikami niezbędny do takiego trybu postępowania; podkreśla znaczenie wdrożenia wspólnie uzgodnionych zasad dotyczących modelu elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego we wszechstronny i zrównoważony sposób zarówno dla pracowników, jak i pracodawców;

42. podkreśla, że na elastyczną pracę jest coraz większe zapotrzebowanie zarówno ze strony pracodawców, jak i pracowników, i popiera przyjęcie zrównoważonego zbioru wspólnych zasad dotyczących modelu elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego; przypomina, że wykształcenie, kwalifikacje i szkolenia stanowią element najlepszej polityki zatrudnienia oraz że infrastrukturę opieki nad dziećmi należy postrzegać jako jeden z warunków wstępnych zwiększenia udziału w rynku pracy, w szczególności kobiet; zachęca państwa członkowskie do uwzględniania tych wspólnych zasad podczas konsultacji dotyczących krajowych programów reform z partnerami społecznymi oraz podkreśla podstawową rolę środków służących godzeniu życia zawodowego z prywatnym, propagowania równych szans dla wszystkich, szkolenia i przekwalifikowania, aktywnych strategii politycznych dotyczących rynku pracy, odpowiedniej ochrony socjalnej oraz powstrzymania segmentacji rynku pracy poprzez zagwarantowanie praw pracowniczych wszystkim zatrudnionym;

43. docenia znaczenie elastycznych, mobilnych, bezpiecznych i sprawnie funkcjonujących rynków pracy dla integracji społecznej poprzez stworzenie możliwości zatrudnienia dla wszystkich grup w społeczeństwie; dlatego wzywa państwa członkowskie do oceny i udoskonalenia przepisów dotyczących zatrudnienia oraz do inwestowania w edukację, kształcenie ustawiczne i aktywne strategie polityczne dotyczące rynku pracy, aby stworzyć jak najlepsze warunki dla wysokiego zatrudnienia i mobilności zawodowej; podkreśla konieczność zwiększenia podstawowych umiejętności ludzi młodych w celu zapobieżenia wczesnemu porzuceniu nauki, ograniczenia niepewnych miejsc pracy oraz wzmocnienia integracji społecznej i zawodowej wszystkich ludzi; wskazuje, iż mając na względzie społeczeństwo informacyjne XXI wieku i gospodarkę opartą na wiedzy, niezwykle istotna jest integracja cyfrowa, w szczególności osób w trudnej sytuacji, ludzi starszych i mieszkańców odległych regionów wiejskich;

44. z zaniepokojeniem zauważa tendencję zwiększania się nierówności w zakresie dochodów i dobrobytu w państwach członkowskich; uważa, że należy odwrócić tę tendencję poprzez właściwe działania na szczeblu krajowym i europejskim w celu doprowadzenia do powstania bardziej spójnego społeczeństwa oraz zagwarantowania, że obywatele odczuwają korzystne skutki wzrostu;

45. zauważa, że niektóre państwa członkowskie wprowadziły pojęcie minimalnego wynagrodzenia; proponuje, by inne państwa członkowskie skorzystały z ich doświadczenia; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia warunków koniecznych do powszechnego udziału w życiu społecznym i gospodarczym, a w szczególności do ustanowienia przepisów dotyczących takich kwestii jak minimalne wynagrodzenie oraz do ustanowienia innych prawnych i ogólnie wiążących uregulowań lub w drodze umów zbiorowych zgodnie z tradycjami krajowymi, co umożliwiłyby pełnoetatowym pracownikom utrzymanie się na godziwym poziomie ze swoich zarobków;

46. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie wspólnotowego programu lizbońskiego na okres 2008-2010, w którym proponuje ona program z jaśniej określonymi priorytetami, przewidujący jedynie dziesięć głównych celów do wypełnienia w latach 2008-2010; podkreśla jednak, że strategia lizbońska stanowi istotną sposobność połączenia różnych koniecznych reform oraz instrumentów gospodarczych, środowiskowych i dotyczących zatrudnienia w jeden program reform; wzywa zatem Komisję, by — zamiast dzielić je na odrębne działania polityczne — utrzymała swoje spójne i integracyjne podejście opierające się na wielowątkowej strategii politycznej;

⁽¹⁾ Dz.U. L 254 z 30.09.1994, str. 64.

Środa, 20 lutego 2008 r.

Pomiar postępów i monitorowanie procesu lizbońskiego

47. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Komisji na rzecz zmniejszenia biurokracji, zwłaszcza mające na celu pomoc MŚP, oraz poprawę oceny skutków prawnych; ubolewa jednocześnie, że Parlamentowi i Komisji do tej pory nie udało się osiągnąć porozumienia co do sposobu takiej oceny prawnej; w tym kontekście ponawia swój apel o niezależną, zewnętrzną kontrolę ocen skutków;

48. z zadowoleniem przyjmuje cel Komisji, aby zmniejszyć obciążenia administracyjne dla firm; oczekuje konkretnych wskazówek, jak osiągnąć ten cel przy jednoczesnym zapewnieniu dobrych rządów; podkreśla, że rząd na wszystkich szczeblach może przyczynić się do osiągnięcia tego celu i dlatego powinien być zaangażowany w odnośne decyzje polityczne; w kontekście zmniejszania biurokracji i upraszczania prawodawstwa europejskiego apeluje o przejrzysty monitoring zakresu, w jakim pole manewru stworzone przez europejskie akty prawne jest w rzeczywistości wykorzystywane przez państwa członkowskie, w celu uwzględnienia specyficznych cech krajowych i „wąskich gardeł” innowacyjności w trakcie transpozycji prawa;

49. uważa, że państwa członkowskie, wraz z zainteresowanymi stronami na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, są głównymi realizatorami celów strategii lizbońskiej; zwraca uwagę, że kraje otwarte na konkurencję zewnętrzną, wprowadzanie reform i dążenie do równowagi budżetowej, jak również na wysokiej jakości inwestycje publiczne i prywatne, odnotowały największy wzrost i stworzyły najwięcej miejsc pracy; ubolewa nad faktem, że strategia lizbońska jest nadal słabo widoczna w polityce krajowej wielu państw członkowskich; uważa, że w celu zapewnienia jej skutecznego wdrażania konieczna jest mobilizacja wszystkich zainteresowanych podmiotów gospodarczych; uważa przede wszystkim, że aktywniejsze zaangażowanie partnerów społecznych, parlamentów krajowych, regionalnych i lokalnych władz oraz społeczeństwa obywatelskiego poprawi wyniki osiągnięte w ramach strategii lizbońskiej i wzmocni publiczną debatę na temat właściwych reform; popiera przedstawiony państwu członkowski wniosek Komisji w sprawie umacniania współpracy z parlamentami krajowymi i regionalnymi przy jednoczesnym uwzględnieniu dorocznych debat na temat wdrażania krajowych programów reform;

50. podkreśla znaczenie zaangażowania władz i podmiotów regionalnych i lokalnych dla zakresu i innowacyjnego charakteru dokonań; w tym kontekście przyjmuje z zadowoleniem żywe zainteresowanie Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów monitorowaniem strategii lizbońskiej;

51. przypomina, że zintegrowane wytyczne stanowią ważny instrument koordynacji oraz wspólne ramy dla różnych państw członkowskich w celu przeprowadzenia własnych krajowych programów reform; uważa, że analizy i reakcje państw członkowskich pokazują, że wytyczne są skuteczne, niemniej jednak potrzebne są poprawki, jeśli chodzi o dostosowanie do nowych warunków gospodarczych i warunków zatrudnienia oraz działania następcze (analizy porównawcze) państw członkowskich; wzywa do bardziej wszechstronnego stosowania i wdrażania wskaźników i celów;

52. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdania krajowe sporządzone przez Komisję; apeluje jednak o bardziej systematyczne podejście podkreślające zarówno sukcesy, jak i niedociągnięcia; popiera wniosek Komisji w sprawie wprowadzenia punktów wymagających szczególnej uwagi jako części procedury wielostronnego nadzoru, stwarzający także szansę na usprawnienie krajowych reakcji politycznych;

53. uważa brak odpowiedniego monitorowania za główną przeszkodę dla dokonywania opartych na rzetelnych informacjach wyborów politycznych; podkreśla w tym kontekście, że znacznie lepiej można by wykorzystać doświadczenie i wiedzę europejskich zdecentralizowanych agencji w sferze ich kompetencji;

54. w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje decyzję z posiedzenia Rady Europejskiej w 2006 r. o naprawie niedostatku danych kontrolnych poprzez powierzenie Komitetowi Regionów sporządzenia analizy „Strategii na rzecz wzrostu i zatrudnienia”, obejmującej 104 regiony i miasta UE, które dzieliły się swoimi poglądami na temat wdrażania strategii lizbońskiej; studium to zostanie przedstawione w trakcie wiosennego posiedzenia Rady Europejskiej w 2008 r.; podkreśla, że studium to pokazuje, czy przepis dotyczący przeznaczenia funduszy strukturalnych pomaga skierować większą część wydatków w ramach tych funduszy na innowacje i cele związane z ochroną środowiska; oczekuje, że studium zawierać będzie ocenę wartości dodanej, jaką przyniosła regionalizacja strategii lizbońskiej;

Środa, 20 lutego 2008 r.

55. uważa, że nie jest wcale oczywiste, w jaki sposób należy zmierzyć sukces strategii lizbońskiej lub, mówiąc bardziej ogólnie, jakie wskaźniki byłyby właściwe do pomiaru postępów; jasno twierdzi jednak, że monitorowanie sukcesów i porażek nie może ograniczać się do wskaźników ekonomicznych takich jak PKB/DNB, gdyż są one w najlepszym wypadku wskaźnikami tworzenia bogactwa w danym okresie, nie dostarcza jednak nawet wiarygodnych informacji na temat poziomu bogactwa społeczeństwa, ani w najmniejszym stopniu nie wskazuje, jakim kosztem społecznym i ekologicznym tworzone jest takie dodatkowe bogactwo;

56. stwierdza, że konieczne jest opracowanie i stosowanie wielopłaszczyznowego podejścia do oceny dobrobytu ludzi, wykraczającego poza PKB/DNB; dlatego z zadowoleniem przyjmuje obrady drugiego światowego forum w sprawie „Danych statystycznych, Wiedzy i Polityki” Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, które odbyło się w czerwcu 2007 r. pod hasłem „Pomiar i promowanie postępu społeczeństw”, a także dyskusje prowadzone w trakcie konferencji „Wzrost — co poza nim?” w Parlamencie Europejskim na zaproszenie Komisji na początku grudnia 2007 r., ponieważ wiarygodne dane stanowią istotną podstawę dokonywania świadomych wyborów politycznych;

57. w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje pracę wykonywaną przez różne dyrekcje generalne Komisji w celu opracowania nowych wskaźników jakościowych; wzywa, aby stosować te wskaźniki w nadchodzących ocenach krajowych programów lizbońskich oraz zintegrować je z monitorowaniem Komisji, niezależnie od tego, czy odnoszą się one do wymiaru społecznego, jak wskaźnik ubóstwa, czy też środowiskowego, jak wskaźnik bioróżnorodności, tworząc w ten sposób pełniejszy zbiór wskaźników mierzących osiągnięcia strategii lizbońskiej;

58. nalega na zagwarantowanie odpowiedniej współpracy trzech instytucji UE w zakresie dalszych działań związanych ze strategią lizbońską oraz ich pełnego zaangażowania w nie; wzywa Radę i Komisję do uznania roli Parlamentu Europejskiego, który ściśle monitoruje strategię lizbońską i krajowe programy reform, zapewniając znaczące środki budżetowe na realizację celów lizbońskich i ściśle współpracując z parlamentami krajowymi nad ważnymi przepisami prawnymi;

*
* *

59. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i parlamentom państw członkowskich oraz krajów kandydujących.

Ogólne wytyczne dla polityk gospodarczych na rok 2008

P6_TA(2008)0058

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie zintegrowanych wytycznych dotyczących wzrostu i zatrudnienia (część: ogólne wytyczne dla polityk gospodarczych państw członkowskich i Wspólnoty): rozpoczęcie nowego cyklu (2008-2010) COM(2007)0803 — 2007/2275 (INI).

(2009/C 184 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie zintegrowanych wytycznych dotyczących wzrostu i zatrudnienia (2008-2010) (COM(2007)0803, część V),
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie realizacji strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu i zatrudnienia przez państwa członkowskie i regiony za pośrednictwem polityki spójności UE w latach 2007-2013 (COM(2007)0798),
- uwzględniając 27 krajowych programów reform lizbońskich przedstawionych przez państwa członkowskie,